

NÉMETH ZOLTÁN

Csáth Géza Stubnyafürdőn

Mindennap nőt vágtam magamnak.

Befeküdtem a kipakolt petefészek,
cuppogó szájjal lihegő máj és tüdő helyébe,
és kétoldalt

magamra zártam a ruhát.

Szivárványszínű hólyagos szervek,
szemükre átlátszó halálfüggönyt
varrt kezem.

Amelynek kiütöttem a fogát,
letéptem fogsorát, hogy lágyabb hangon
énekeljenek,
mozgott.

Egyetlen gyógymódot alkalmaztam
a nők gyógyítására, a baszást.
Nátha ellen, isiász ellen,
tüdőembólia és torokfájás ellen,
a női hisztériának coitusszal szorítottam el
a torkát.

Kertet építettem női testekből.
Stubnyafürdő parkját saját kezemmel
alakítottam át. Meztelen nőfák
és nőbokrok ácsorogtak várakozón,
napernyővel, tujaként, női karokból
csinos sövény nyúlt át a kis patak fölé,
és gondosan nyírt gyepszőnyeg fogadott
a lábak közt.

És nők voltak a felhők és a nap az égen.

Ondót csorgattam a női torkokba,
hónaljakba, köldökbe,
a könnyes-párás női szemeket
megtöltöttem.

Annyi életem van, ahány nőt tönkretettem.

PROFÁN MADONNA I., 2017